

3/2013 ročník 8

Listopad 2013

BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

Moji milí čtenáři, zdravím vás po delší odmlce. Náš školní časopis je tu potřetí v „novém“ kabátě a i tentokrát zase o trochu povedenější a propracovanější zejména díky žákům z předmětu Tvorba časopisu. Je třeba pochválit všechny, kdo Buňku pomáhají tvořit, dělají to se zapálením a s chutí, což je znát. Jmenovitě spoluvůdce časopisu uvádíme v tiráži na poslední straně Buňky. Děkuji vám za vaši přízeň, přeji všem co nejhezčí podzim a co nejlepší podzimní náladu.

Vaše Buňka

Ekotým

Literární počiny O projektu NEPZ

Planeta Reus

„Sportáček“ se opět neztratil!

Etika žurnalisty

O projektu NEPZ

Ohlédnutí

Plánované akce naší Ekoškoly

Zprávy ze školní družiny

Limerik

Skandinávský a germánské kulkty

Škola o trochu novější

Z parlamentu

Státní svátek

Podzimní případ Sherdoga H.

Eko zprávičky z naší školičky

Ekotým

Jak jistě víte, naše škola je zapojena do mezinárodního programu Ekoškola. Možná víte i to, že se na tomto programu podílí alespoň z poloviny žáci, kteří se pravidelně scházejí pod dohledem paní učitelky Vaněčkové v učebně přírodopisu. Skupině ochotných členů Ekotýmu se přezdívá „Ekouši“.

A co má vlastně Ekotým na starost?

V první řadě se podílí na správném chodu v oblasti třídění odpadu, šetření vody a energie a všeho spojeného s ekologií. Jako další se snaží navrhovat vhodné akce k tématice blízké ekologii. A v neposlední řadě se zapojuje do různých projektů, které výrazně mění postavení naší školy oproti ostatním školám na lepší hranici.

Od začátku školního roku se členové sešli již dvakrát, kde spojili své hlavy do hromady a společně se pokusili navrhnout akci na Světový den Ekoškola, který se koná 7. listopadu.

A co si pro vás Ekotým připravil? No nechte se překvapit.

Petra Pocklanová a Kateřina Lachmanová

Plánované akce naší Ekoškoly

Stejně jako vloni, tak i letos se **7. listopadu** zapojí naše škola do **oslavy Světového dne Ekoškola**. Letos plánují žáci ekotýmu uspořádat v tento den celoškolskou soutěž s ekologickou tematikou a do soutěžního klání hodlají zapojit také své učitele. Jaké zajímavé disciplíny ekotým pro soutěž připraví a jak celá soutěž dopadla si budete moci přečíst na webové stránce školy hned po jejím uskutečnění.

Naše ekoškola se zapojila do charitativní akce „*Věnuj počítač a pojed' do ZOO*“, pořádané společností Asekol v rámci projektu Recyklohraní. Smyslem akce je sběr starých, nepotřebných počítačů, které projdou repasí a budou věnovány charitativním organizacím k dalšímu používání. Staré PC na škole vybíráme do 15. 11. 2013, následně bude objednána jejich svoz. PC nemusí mít zdroj napájení, myš, USB, monitor, klávesnici aj. příslušenství. Lze rovněž odevzdávat nepotřebné notebooky. Soutěží se o co největší počet odevzdaných kusů PC v přepočtu na žáka školy. Příspěvek do soutěže může kdokoli a zvýšit tak šanci žáků školy na výhru v podobě výletu do jihlavské ZOO spojenou s prohlídkou recyklační linky. Ve výhře je zahrnuta úhrada vstupného i nákladů na dopravu.

Mgr. Hana Vaněčková

Světový den Ekoškol

Minulý čtvrtek, tedy 7. listopadu, byl Světový den Ekoškol. Na naší škole jsme ho samozřejmě slavili a to formou soutěží s ekologickou tematikou.

Žáci byli předem rozděleni do 8 týmů a ke každému týmu se po losování přidal jeden učitel, který tým doprovázel a mohl se účastnit některých soutěží.

Jednotlivá stanoviště byla po celé škole a každé z nich vedli členové ekotýmu, kteří ostatně celou akci i připravili.

Družstva mohla získat body ve vědomostních kvízech, ale i v bowlingu a podlézání tyče.

Žáci si také ověřili svou paměť, vědomosti o spotřebě vody a o recyklování.

Výsledky jsme se dozvěděli až další týden a vítězná družstva dostala sladkou odměnu.

Žákovský Parlament

Začátkem nového školního roku se opět začaly konat schůzky školního parlamentu. Pod dohledem paní učitelky Melounové se členové snaží vymýšlet různé školní akce, které jsou jak pro žáky tak i pro ostatní a různé další charitativní akce, kterými se pomůže vybraným charitám. Sestava členů se od minulého roku výrazně změnila po odchodu bývalé 9. třídy a po příchodu nových členů z menších ročníků. První schůzka se konala 3. 10. a rozhodlo se, že se parlament bude scházet jednou za měsíc a to ve středu místo 3. vyučovací hodiny. Po dobu školního roku se žáci mohou těšit na mnoho zajímavých akcí, které můžou být zároveň zajímavé, jak pro žáky tak i pro rodiče.

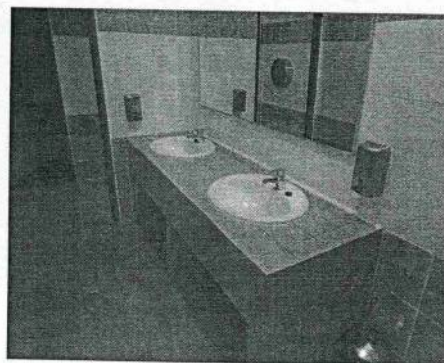
Petra Pocklanová a Kateřina Lachmanová

Škola zase o trochu novější, aneb rekonstrukce sociálního zařízení v pavilonu A

Abychom mohli zrekonstruovat alespoň jedno nevyhovující a zastaralé sociální zařízení v pavilonu 1. stupně, využili jsme možnosti podat projekt v rámci 9. výzvy MAS Labské skály.

Koncem července jsme obdrželi zprávu, že náš projekt je podpořen. Byla podepsána Dohoda o poskytnutí dotace z programu rozvoje venkova ČR za způsobilé výdaje v kategorii Občanské vybavení v oblasti vzdělávání v hodnotě 423 500 Kč, z toho škola obdrží 90%, tedy 381 150 Kč.

Rekonstrukce sociálního zařízení byla zahájena 19. srpna 2013 a za 6 týdnů, přesně 27. září 2013 předala firma KABEL spl. s. r. o. škole nové, moderní sociální zařízení v hodnotě 429 950 Kč. Škola doplatí 48 800 Kč.

O projektu NEPZ

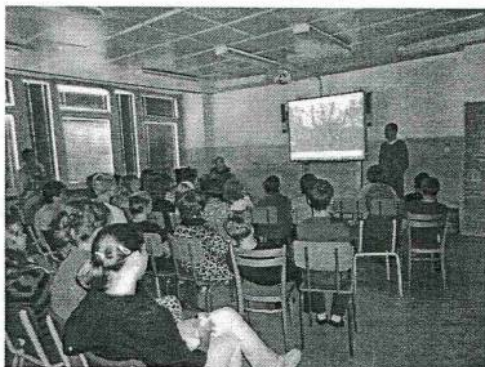
10. října proběhla na naší škole další přednáška projektu NEPZ (nejbohatší ekosystémy naší planety) věnovaná ochraně tropických deštných pralesů v Indonésii. A jak přednášku viděli žáci?

„Nejdříve jsme viděli velmi smutné fotografie anakond, visících za čelisti pumpované vodou, poslechli si příběh o „medvědí farmě“, na níž „žijí“ medvědi život jako vězni v bolestech při odebrání žluči zažíva kvůli lidem, které trápí střevní potíže. Trochu jsem odběhla, hlavním tématem dnešní přednášky byl korálový útes a moře.

To bylo nádherné, ty ryby, žijící pospolu na kousku ráje pod hladinou moře, přesný opak indonéských jatek. Život tam koluje v dokonalé souhře, NEŽ přijde nějaký ropný únik. Potom je to vše rozmetáno. Jsem ráda, že existují místa, kde je tento poklad v nedotčené podobě. Hlavním problémem je podle mě neinformovanost. Myslím, že tihle lidé dělají správnou věc, když zaštiťují tyto ekosystémy a informují lidi, děti. To my jsme pravděpodobně ti, kteří si v restauraci vzpomenu, že ten 20 kilogramový žralok byl zabit kvůli tomu kilogramu masa, to my budeme toužit jejich „poslání“ převzít. Jde o veřejnost, o peníze, o činy.

Také se mi líbila soutěž, kterou byl kvíz z filmu, který jsme zhlédli. Byl právě o těch živočišných z korálového útesu. Víte proč se mi tak líbila? Protože se mi podařilo vyhrát!!!

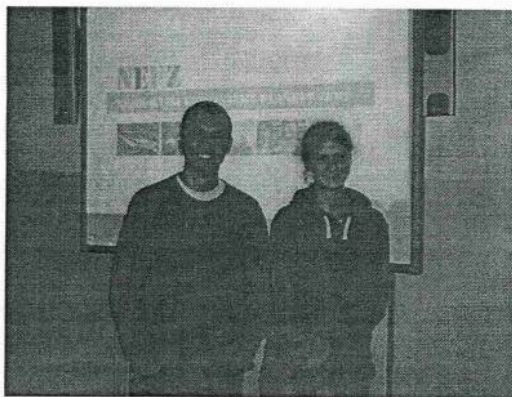
Tímto před lidmi, kteří bojují proti pytlákům a kdoví čím ještě, smekám klobouk!“

Karolína Kurendová, 6. třída

Přednáška o ostrově Sumatra

10. 10. k nám do školy přijeli lektori s programem NEPZ. Povídali nám o své ochranné práci na ostrově Sumatra, kde mají pronajatý kus deštného pralesa na hranici národního parku Leuser. Začali

nám ukazovat obrázky z deštného pralesa a potom nám pustili film o moři, co je u ostrova, kde jsou korálové útesy a překrásné ryby. Říkali nám, že korály, kteří tvoří útesy, jsou vlastně bezobratlí živočichové, a že žijí v teplých mořích. Když film skončil, tak nám lektori ukazovali, jak pytláci zabíjejí zvířata jen kvůli tomu, aby měli peníze. Například slony a hrochy zabíjejí kvůli rohům, protože Číňané věří, že rohy rozemleté na prášek mají léčivé účinky a kvůli tomu umře ročně víc než 10 000 slonů a hrochů. Tygra zase loví pytláci kvůli kožešině a tak dále. Pak přišla na řadu soutěž, která probíhala takhle: na interaktivní tabuli nám

vždycky lektori ukázali otázku a kdo jako první zvedl ruku, tak odpovídal. Byl to vlastně souhrn toho, co jsme viděli a slyšeli. Na závěr jsme se koukali na fotopasti, které lektori nastražili na zvířata, co jsou ohrožena. Myslím, že to byla pěkná přednáška o ostrově Sumatra a ohrožených zvířatech, která tam žijí.

Ondra Vaněček, 5. třída

Sportovní okénko

„Sportáček“ se opět neztratil

Žáci ze „sportáčku“ se ve středu 23. 10. již počtvrté zúčastnili Přeboru Univerzity J. E. Purkyně v přespolním běhu. Počasí v Ústí n. L. bylo velice příjemné a podmínky k běhání ideální. Na start se postavilo téměř 150 malých závodníků v různých věkových kategoriích.

Naši borci se v silné konkurenci sportovních atletických klubů rozhodně neztratili. Třetí místo vybojoval Matyáš Differenc, čtvrtá místa získala děvčata Natálka Bujná a Jája Rajtorová. Matěj Hnízdil doběhl ve své kategorii šestý a Michal Pittner sedmý. Další členové naší výpravy, Marek Šíp, Pét'a Vincenc, Tomáš Krejčí, Kamča Slezáková, Kačka Strnadová, Kát'a Lexová, Anežka Šípová a Terka Škodová rozhodně nezklamali a zaslouží uznání za bojovnost. Zvláště pro nejmenší nováčky to byla velice cenná zkušenost. Potěšilo nás také, že v atletických klubech (AC, USK VŠEM, SKP) úspěšně startuje řada našich žáků, kteří získali první zkušenost s atletikou právě na naší škole (Zdenda Erlebach, Kryštof Besser, Mája Vlčková a sestry Nikol a Týna Bártlovy). Jen tak dál mládeži! :o)

Plavecké závody 1. stupně

Ve středu 16. 10. uspořádal sportovní kroužek společně se školní družinou plavecké závody pro žáky prvního stupně. Soutěžilo se ve třech kategoriích (1. třída, 2. a 3. třída a 4. a 5. třída). Závodníci plavali tratě 12,5 m a 25 m. Nejprve se plavaly rozplavby a nejlepší 4 plavci z každé kategorie postoupili do finále.

Výsledky finálových závodů:

kategorie 1. třída:

1. místo - David Porožňák
2. místo - Nikola Hampl
3. místo - Marek Šíp
4. místo - Samuel Kubín
5. místo - Petr Vincenc

kategorie 2. a 3. třída chlapečci:

1. místo - Honza Peřich (3. tř.)
2. místo - Ondra Höffner (2. tř.)
3. místo - Lukáš Bujný (2. tř.)
4. místo - Jára Vodvářka (2. tř.)

kategorie 2. a 3. třída dívky:

1. místo - Kamila Slezáková (2. tř.)

kategorie 4. a 5. třída chlapečci:

1. místo - Ondra Jeníček (5. tř.)
2. místo - Matěj Hnízdil (5. tř.)
3. místo - Dominik Patka (5. tř.)
4. místo - Matěj Mička (5. tř.)

kategorie 4. a 5. třída děvčata:

1. místo - Týna Bártlová (4. tř.)
2. místo - Natálie Bujná (5. tř.)
3. místo - Jasmína Rajtorová (4. tř.)
4. místo - Eliška Krunčíková (5. tř.)

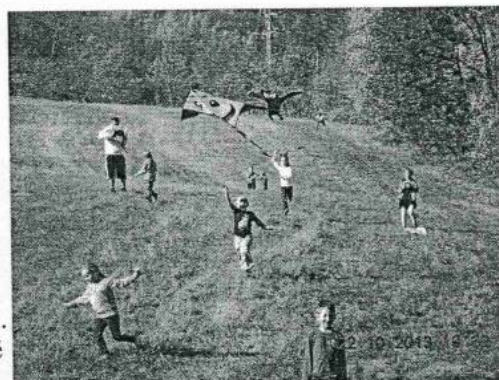
Všem závodníkům děkujeme za úžasné výkony a hezkou sportovní atmosféru, Výsledkové listiny všech závodníků jsou vyvěšeny u tělocvičny.

Autor článků Š. Hauzner

Zprávy ze školní družiny

Sluníčko na úkor větru

Čekali jsem na vítr, nakonec zvítězilo sluníčko a krásné počasí. Na Drakiádu se děti těšily už pár týdnů. Buď nebylo dostatečně větrno, nebo pršelo. Draky jsem vytáhli ve středu 23.10. 2013, kdy nás ven vylákalo neobvyklé teplo a slunečno. Vydali jsme se s nimi na louku za vodárnu. Vítr nám sice moc nepomáhal, o to více musely děti běhat, což jim vůbec nevadilo. Po louce se rozlétlo více než 20 draků všech velikostí a barev. Přiletěl se podívat netopýr, ve vzduchu létal i dům. Nejvýše vylétl drak Filipa Bareše z 2. třídy. Nejvytrvalejší byla Natálka Rychecká z 1. třídy. Největšího draka předvedl Richard Pech z 2. třídy. Výborně se vznášel i drak Samuela Janicha z 1. třídy. Drakiádou se vrátilo do dětství několik dospělých, které to poněkud zmohlo. Z louky odcházeli všichni spokojení a vyvětraní. Děkujeme dospělákům za pomoc dětem a organizaci.

Bára Žáčková

Ohlédnutí

Týden v Žihli

Do Žihle jsme jeli třetí týden školního roku, mého posledního roku na této škole. Neměla jsem téměř žádná očekávání. Pokud někam jedu s tímto postojem, nemůže mě nic tolik zklamat a o to víc mě můžou věci potěšit. Naším tématem byla turistika, a jak jsem se dívala z okna autobusu na neutuchající déšť, těšila jsem se na to čím dál méně. Středisko bylo přesně stejné, jak jsem si ho pamatovala z minulého roku. Velký areál s pár stromy, několika různými hřišti, spoustou menších i větších budov a úžasným rybníkem s malinkatou pláží. Nebyl tu moc dobrý signál. Sice nejsem z těch lidí, kteří by byli závislí na mobilu, ale i tak mi to vadilo. Rozdělení pokojů a byl čas na první jídlo. Na klasickou školní jídelnu to nakonec nebylo zas tak špatné... Vzpomínky už se mi slily, ale s jistotou můžu říci, že každý náš den začínal rozcvíčkou. Pan učitel Hacko nám každé ráno připomínal, že život není spravedlivý, protože se k nám připojoval až po ní. Všechny dny mám slité do lesa, hub, velkých kamenů a deště. Nevadilo mi to. Vraceli jsme se sice celí mokří a s bolavýma nohama, ale i tak měly zdejší lesy své kouzlo. Čtvrteční Žihliády jsem se od začátku trochu bála, protože jsem nikdy nebyla schopná vynutit v sobě nadšení při veřejného sportování. Až mě samotnou překvapilo, jak bylo nakonec všechno jinak. Nadšením jsem se nakazila už když jsem kreslila členům svého týmu na tváře červené lokomotivy a trochu škodolibě využívala autority devátáka, když se vzpouzeli. Celá akce se mi líbila, nikdo nás nenutil, a přesto jsme se všichni snažili a účastnili se všech disciplín. Když naše družstvo vyhrálo štafetu, na původní nechuť jsem si ani nevzpomněla. Celkově jsme byli druzí, ale mně na výsledcích moc nezáleželo. Z orientačního běhu mám výčitky, protože šestáčka, která byla s námi ve skupině, chtěla vyhrát a velmi rychle si uvědomila, že s námi se jí to nepovede. Sportovní výkon, na který jsem nejvíc pyšná byla jednoznačně výhra nad spolužákem v ping pongu. Odměnou mi byla horká čokoláda. Poslední den byl velký chaos a spousta kufrů, což je asi pochopitelné při přesunu celé školy. Odjížděla jsem s jistotou, že všechno, co jsem se za předchozí dva školní týdny naučila, je pryč a zároveň s trochou melancholie při pomyslení, že příští rok budu touto dobou úplně jinde a všichni tito lidé mi zmizí ze života.

Lada Řezáčová

ŽIHLIÁDA 19.9.2013

V rámci týdenního pobytu naší školy v Žihli, proběhla atletická Žihliáda. Soutěžilo v běhu, skoku, vrhu, přeskoku a závěrečné štafetě. Žáci byli rozděleni do družstev ve stylu „retro“. Na prvním stupni byli žáci rozděleni do smíšených družstev. Závodníci přišli na start vyzdobeni klubovými barvami a pomalovanými obličejí jako naši reprezentanti na olympiádě v Londýně. Soutěžilo se na 100 % a zaujetí a odhodlání podat co nejlepší výkony bylo až udivující. Konečné výsledky byly velice těsné a nakonec zvítězili závodníci Dynama.

Výsledky:

- 1. DYNAMO 15 bodů** (Riedl, Mička, Pešťáková, Janoušková, Hejduková, Hořešovská, Zajíc Dan, Zajíc Filip, Švadlena, Vondrová, Müllerová)
2. LOKOMOTIVA 14 bodů (Petržilka, Pech David, Čapek, Pizingerová, Trejbalová, Šípková, Svoboda, Pech Dan, Štekr, Řezáčová, Kohlová)
3. DUKLA 13 bodů (Kulačová, Besser, Langmaier, Jehlička, Kumšta, Malíková, Bártlová, Dolinská, Vaněk, Nožárová, Lachmanová, Pocklanová)
4. SLAVOJ 8 bodů (Erlebach, Malík, Verbný, Kreibichová, Budvesel, Salač, Škábová, Wimmer, Pavle, Antolíková, Salavová)

ORIENTÁK

Odpoledne se konal závod v orientačním běhu a žáci museli prokázat nejen své běžecké dovednosti, ale i znalosti ze zeměpisu, přírodopisu, zdravotvědy a dalších oblastí. Všichni nakonec zdárně našli všechny kontroly a úspěšně doběhli do cíle.

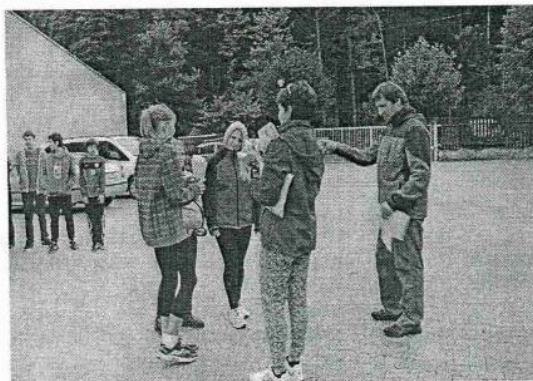
Medailisté:

Kategorie děvčata:

1. Hořešovská, Škábová, Kreibichová
2. Dolinská, Vondrová, Nožárová
3. Trejbalová, Antolíková, Šípková

Kategorie chlapci:

1. Zajíc Dan, Erlebach, Salač
2. Vaněk, Štekr, Zajíc Filip
3. Langmaier, Čapek

Z hodin českého jazyka

Limerik

Smutný strejda z Děčína,
koupil kapry z Kolína.
Kapři plavou ve vaně,
maminka se sekáčkem hrrrr na ně.
Ach, ten smutný strejda z Děčína.
Pechová Klaudie

Naše teta z Pezinku,
pojídal rozinku.
Nic moc chuti nedala,
protože vše rozdala.
Rozinka jí v krku sekla,
teta s sebou rychle sekla.
Být vámi v Pezinku,
nedávám si rozinku.

Fanda Riedl

Jeden klokan z Baku,
nosí ve svém vaku.
(Neboť nemá tašku)
spoustu různých prášků,
proti vysokému tlaku.

Kateřina Kulačová

Jedna žena z Povrlů
chovala ovce pro vlnu
Ovce jí utekly
upletla si jen fusekli
Ta žena z Povrlů

Jedna babka z Hodonína
upekla si dortík z vína
a když ho snědla
hned sebou klepla
Ta babka z Hodonína

Tomáš Malík

Planeta Reus

Je tu plno písku a je tady stejná gravitace jako na Zemi. Vše je stejně těžké. Počkat, vidím nějakou rostlinu. Běžel jsem k ní. Tuto rostlinu nazývám Krytolun. Rozhlédl jsem se a uviděl domorodce z nějakého kmene. To...to jsou modří čtyřnozí štíři! Z dálky jsem je fotil a náhle: „CO TO JE?!“ zařval jsem a viděl asi 100 metrů velké příšery. Pilot lodi Ondra Jeníček se ptá: „Co je?“ Najednou za mnou utíkali ti domorodci. Utíkám po písečné krajině, ale moc to nejde. Počkat... vidím nějaký, nějaký deštný prales nebo co. Začal jsem sprintovat k tomu deštnému pralesu. Vypadá to, že jsem ty domorodce setřásl. Pilot Ondra Jeníček říká: „Dobře.“ V pralese jsem hodně jásal a fotil zvířata, rostliny a také bral vzorky hornin a náhle: „NAŠEL JSEM VESNICI!!!“ Párkrát jsem si ji vyfotil a začal se pomalu ale jistě vracet k lodi. Když jsem byl asi 150 metrů od lodi začal jsem za sebou slyšet nějaké divné zvuky jako by za mnou běžela PŘÍŠERÁÁÁÁ!!! Pilot Ondra říká: „Co že to?“. Rychle jsem nastoupil a pilot Ondra Jeníček se ptá: „PERNEJ DEN, CÓÓÓ?“ Když jsme doletěli na Zem, začal další perný den. Zpracovávání dat, pojmenovávání rostlin, zvířat a hornin. Tenhle příběh, jak jsme přistáli na planetě Reus, mě - Ondru Vaněčka a Ondru Jeníčka stál přes 2 a půl roku práce.

Ondra Vaněček, 5. třída

Skandinávské a germánské kultury

Nájezdníci a osadníci ze Skandinávie a Dánska, kteří kolonizovali a dobývali ve velkém od konce 8. až do poloviny 11. století, věřili, stejně jako Řekové či Římané, ve své vlastní bohy. Bylo o nich psáno už od pradávna. Nejslavnější písemný pramen o těchto bozích se jmenoval Edda, kterou napsal Islandčan Snorri Sturluson. Skandinávská mytologie odráží hlavně drsnou společnost. Bohové s lidskou podobou, kteří bojují s obry, přecházejí čas od času do světa mrtvých. Skandinávci věří, že posledním zúctováním jménem Armagedon-Ragnarok, zanikne svět a s ním i samotní bohové. Spoustu těch bohů možná znáte, ale nevíte, že pochází z této mytologie.

Např. Thor. Spousta chlapců ho nezná od nikud jinud, než ze slavných komiksů THOR od Stana Lee.

Myslíte si, že si všechno Stan vymyslel? NE!

Navazuje to hlavně na skandinávskou mytologii.

Thor, bůh blesků, se svým slavným kladivem, se kterým vyvolává hromy, nebo Loki, zlověstný komediant, který zplodil dva monstrózní nepřátele bohů - Vlk Fenrise a Světového hada. Nebo i Odin a další....

Je jich dost.

Vidíte kluci? Díky vikingům vznikl jeden z nejslavnějších komiksových hrdinů světa.

Jiří Švadlena

Práce v hodině

Státní svátek

V pondělí 28. října jsme volným dnem oslavili státní svátek. Významná událost, kterou si tím připomínáme se stala 28. října 1918 a je jí vyhlášení Československé republiky.

Zkuste si představit, co to znamenalo.

Od středověku byly české země součástí Rakousko - uherské monarchie a to znamená, že byly jen malou zemí ve velkém celku.

A tak když se na konci první světové války podařilo vydobýt samostatnost, znamenalo to dosažení svobody. Svobody v takovém smyslu, jak si ji dnes asi nepředstavíme.

Byl vytvořen první demokratický útvar na našem území a vlastně základ dnešní republiky.

Co asi stálo na počátku myšlenek na samostatný Československý stát?

Dost možná to byla národní hrdost. Hrdost na to že jsme Češi, na naši kulturu, jazyk, historii, zemi, osobnosti a všechno co si pod tímto pojmem představíme.

Měli bychom tedy takovou národní hrdost cítit i my v této době a už trochu jiné republice?

Setkávám se s různými názory, někteří tvrdí že ano, někteří že ne a některým je to jedno.

Myslím, že bychom měli být hrdí na to, že jsme se skoro před sto lety odtrhli od velkého celku a vytvořili demokratický stát.

A jakou národní hrdost cítíme vzhledem k současnosti si už musíme rozhodnout každý sám.

Ukázky práce z tvorby hodin časopisu s použitím zdrojů z internetu

Etika žurnalisty

Žurnalista je člověk, který sbírá, ověřuje a šíří různé informace.

Píše o ekonomii, politice, sportu a slavných lidech. Žurnalistika vznikla na přelomu 19. a 20. století ve Francii z francouzského slova žurnál, což je v překladu deník.

Ve 21. století se již používá jako sdělovací prostředek internet a televize.

Někteří však nedodržují etické kodexy tím, že porušují dokonce i zákony. Těmto lidem většinou říkáme paparazzi, jsou lidé, kteří se snaží vystihnout slavné osobnosti v choulostivých situacích a také vymýšlet si nepravdivé informace o osobách, jenž vůbec není pravda.

Některým novinářům nevadí dokonce ve svých článcích napsat například osobní informace týkající se zneužití osoby.

Každý normální člověk by přeci nečekal i několik hodin až dní, aby vyfotil nějakou slavnou osobnost či by se vkradl do bytu a začal by fotit nebo točit o nějakém týraném dítěti nebo o nějaké slavné osobnosti. Dokonce žurnalisté porušují i silniční zákony tím, že jedou na motorce obrovskou rychlostí a snaží se vyfotit osobnost v automobile. Ale bohužel lidé nyní udělají pro peníze vše, aby někoho vyfotili. Například za fotky slavných osob, tisk (časopis) odkoupí od fotografa pár snímku i za 100 000,- Kč. Proto se slavné osobnosti brání tím, že se sami vyfotí a dají to na své sociální sítě jako je Facebook a Twitter. Nejčastějším porušením kodexu je necitlivé zobrazení osoby, manipulace a úprava obrazu retušováním, koláží a v programu photoshop.

(socha paparazzi - Bratislava)

Filip Zajíc

Literární počiny

Podzimní případ Sherdoga Hafse

Kdo jsem? Jsem čtyřletý pes, přes den jsem s páničkem v bytě a v noci v kotci na zahradě. Při vši skromnosti jsem chytrý - a pániček neví, nakolik jsem chytrý. Řeším zapeklité případy zvířat, která za mnou přijdou. Jmenuji se Sherdog Hafs.

Pánička nemá ráda, když jdu do bytu a mám špinavou srst, prý dělám nepořádek, a tak jsem v noci v kotci, když prší někdy i ve dne. Vždy jsem to pokládal za nevýhodu, do dne, kdy za mnou přišla veverka s krádeží oříšků, které zakopala na jednom místě. Od té doby mám zaměstnání, jsem soukromý detektiv. Jednou, bylo to 18. října, jsem byl zas v noci v kotci a hodně nahlas vyl, protože pániček na mě dnes neměl příliš času. Uslyšela to má známá paní Chrochtavá, bachyně z lesa. Chvilí jsme jen tak klábosili a ona si nabídla jablíčka z kbelíku. „Tedy Sherdogu, ani nevíš, jaký jsem měla hlad. Stromy jsou plné bukvic a žaludů, jenže na zemi po nich není památky. Musím chodit jíst k potoku za táááhletím kopcem,“ mávla rypákem k obzoru, kde se tyčil velký kopec. Má pozornost náhle zbystřila. „Taky proto jsem přišla, abych tě požádala o radu. Řadí tam pytláci a jestli se nepřestěhuji, jistě mě střelí!“ Rychle jsem ji uklidnil a optimisticky zamával ocasem na pozdrav a celou noc nad tím přemýšlel. Stopa přišla druhého dne. Bylo tehdy neobyčejně hezky a teplo. Ráno jsem si musel skočit do lesa, a protože pániček šel hrozně pomalu, šel jsem sám (asi se mu to moc nelíbilo). Pod stromy nebylo ani žaloudku, jen nějaká ta uschlá chudinka nebo stopa dětí či zvířete, neúspěšně hledajících kaštiny. Rozběhl jsem se tedy pod okna a tam hlasitě štěkal, dokud se s nadávkami nepřihrmula panička a nezahnala mě ostrými slovy domů. Řekla mi: „Sherdogu, místo!“ a šla se starat o naše mládě Toničku. Všichni členové jejího rodu jsou totiž moji. Tonička se za chvíli připlazila a tahala mě za uši, ale mně to nevadilo. Bylo to totiž mládě naší smečky a na ty se nevří. Odpoledne přišel pániček z práce a šli jsme pro druhé mládě Mát'u do nějaké štolý nebo co. Ze dveří se vyhrnuly děti a mezi nimi i nadšený Mates. Začal hned něco brebentit. Protože jsem se postupně naučil pár slov z lidské řeči, vím, že mluvil o soutěži, lesu a zvířátkách. Olízal jsem mu nos a spokojeně jsme šli domů. Najednou mi to ale docvaklo. Ty stopy v lese a to Matějovo brebentění o lese! Bylo to nad slunce jasnější. Otočil jsem se a pádil zpět do štolý a do třídy. A nevíte, co jsem našel! Asi sedm pytlů plných různých plodů! Chňapl jsem jeden do tlamy a táhl ho po schodech za školní plot. Tam jsem ho začal rvát a hrát si s ním, až se všechny žaludy rozsypaly na trávu. Válel jsem se tam, aby nešly tak dobře posbírat a chtěl běžet pro další, jenže za krk mě chytil k nepřítelnosti rozzuřený školník a táhl mě za páničkem. Ten den jsem si pořádně zaběhal. Trest by mě doma neminul a navíc jsem uslyšel výstřel směrem od kopce, kde bydlela pí. Chrochtová, a tak jsem se školníkovi vytrhnul, až mu v ruce zůstal chomáč letní podsady. Cesta tam mi trvala asi hodinu a do západu slunce jsem tam byl. Na malé mýtině jsem se zastavil. Cítil jsem krev, na zemi jí trochu bylo. Srst se mi zježila. Vydal jsem se po stopě krve a přede mnou se vynořily dvě postavy. Pytláci! Tiše jsem se přiblížil a hluboce vrčel, a když jsem byl sotva na metr daleko... jeden z mužů se ke mně obrátil a já v oranžovém světle viděl, že mu z nosu kape rajská. Ten druhý si právě utíral klouby pěstí a spílal svému společníkovi. „Málem jsi mě střelil, a kdybychom před těmi poldy neutekli...“ Náhle si mě všiml a strnul. Stále ovšem měli loveckou pušku a já měl špatný den, a tak jsem je strašlivým štěkotem zahnal na ústup. Z křoví se vynořila paní Chrochtová a já jí všechno vysvětlil, že žaludy sbírají různé školy do jedné soutěže. Také jsem jí řekl, že u školy je rozsypaný pytel žaludů, kterých se může najíst. Vrátil jsem se domů a dodatečně jsem zjistil, že všechny plody budou navezeny do krmelce a večer jsem se oznámil Chrochtové. „No jo,“ povzdechla si, „jenže to si zajdu dva kilometry daleko!“

Karolína Kurendová

Kapitola 1 - Bill

pokračování Návratu asasína

Tajemný muž zahalený v bílé kápi utíkal po střechách londýnských domů jako o závod směrem k Hunter Street, kde se nacházel jeho byt. Běžel přímo ze Short Gardens, kde probíhalo vyšetřování. Hunter Street bylo od Short Gardens jeden a půl kilometru. To je dvacet minut pěšky, ale díky akrobatickým kouskům, které asasín ovládal dokonale, se skákáním ze střechy na střechu dostal k cíli za pouhých dvanáct. Jeho byt se nacházel v činžáku vedle kavárny The King of Falafel. Když se zastavil na střeše činžáku, sedl si a sledoval kolemjdoucí, kteří z jeho pohledu byli velcí jako brouci. Viděl v nich spokojenost a někdy i vztek. Nejvíce ho zaujala rodinka, která nejspíš vyrazila na odpolední procházku. Spokojený manželský pár třicátníků, kolem kterých pobíhaly dvě holčičky. Dvojčata. Bylo jim asi šest let. Byly naprosto stejné, jen jedna byla trošku větší. Ta větší utíkala ke kavárně a čekala tam na rodiče, zatímco ta druhá se držela u matky, protože měla obavy, že se jí něco stane. Najednou se objevil na obloze černý mrak. Zahřmělo. Blížil se déšť. Asasín proto rychle vyskočil z komína na střechu. Podíval se dolů, jestli tam náhodou nikdo není. Nebyl. Pomalu sešplhal po okapu dolů. Ušel asi pět metrů, kde byly dveře do jeho domu. Otevřel je a nepozorovaně utíkal po schodech do pátého patra, které bylo i poslední a kde se nacházel i jeho byt, na kterém byla jmenovka Mason.

Třikrát zaklepal.

„Kdo je to?!“ ozval se hlas pubertáka.

„To jsem já, Victor! Otevři!“

Žádná odpověď. Zaklepal tedy ještě jednou.

„Jo! Vždyť už jdu!“

„Tak příště odpověz!“

Dveře se otevřely. Stál tam šestnáctiletý mladík střední postavy s černými krátkými rovnými vlasy a s velice ošklivým monoklem na pravém oku. Byl to jeho o devět let mladší bratr.

„Proboha, co se ti to stalo?“ divil se Victor.

„To je v pořádku. Nic mi není.“

„No to v pořádku není! Dej si na to led, pak se ti na to podívám.“

Mladík šel do kuchyně pro led, zatímco Victor se šel převléct do normálního oblečení. Oblékl si džíný na doma a černé triko s krátkými rukávy, na kterém byla lebka s dýkou v zubech. Přišel do kuchyně a posadil se na židli.

„Bille, pojď sem.“ řekl Vic.

„Dobře.“

„Sedni si. Kouknu se ti na to oko.“

„Tak co?“

„Máš ho strašně oteklé. Vidíš na něj?“

„Rozmazané.“

„To jsem si mohl myslet. Bude to v pohodě. Kdo ti to udělal?“

„Ben Grant.“

„To je ten grázl, který před měsícem podpálil to auto?“

„Jo je.“

„Aha.“

„Šel jsem kolem nich, když jsem se vracel ze školy. Napadli mě, ani nevím proč. Pořád je vidím jen hulit v Brunswick Square u zahrad.“

„Tak jo. Běž si udělat úkoly, já se jdu podívat do města. Chceš něco koupit?“

„Kup pizzu!“

„To ne. Objednám ji až večer. Za půl hodiny jsem zpátky.“

Bill tedy šel do pokoje dělat úkoly, Vic si oblékl koženou bundu a odešel. Nešel však do města, jak říkal Billovi, ale do Brunswick Square, aby si s Benem Grantem vyřídil toho monokla.

Když Victor dorazil na místo, našel Bena i s jeho kumpány. Kouřili a poslouchali hlasitou rockovou hudbu.

„Hej, Bene!“ zavolal na něj Victor.

„Kdo jsi a co chceš?“

„Jsem brácha toho kluka, kterého jsi dneska zbil a přišel jsem si s tebou promluvit!“

„Myslíš toho chčipáka? Jo, zbili jsme ho. Zábava musí být.“

„Mlátit nevinné lidi je podle vás zábava?“

„Poslyš kámo, nikoho tu nezajímáš ani ty, ani ten tvůj brácha. Takže co kdybys odtud vypadnul a nechal nás v klidu?“

„Nikam nejdu, šmejde!“

Ben se na Victora rozzuřeně podíval, odhodil cigaretu a vytáhl z kapsy nůž.

Vrhнул se na něj a rozháňel se nožem kolem sebe, jako kdyby to neměl v hlavě v pořádku. Zastavil se těsně před Vicotrem

ale Vic nehybně stál. To

Odhodil nůž a byl

Jakmile se Ben napřáhl,

rozkroku a Ben se složil

zvednul, hodlal udeřit

mu vyhnul, popadl ho za

čela. Ben se skácel na zem

Vítěz se podíval na dva

ohromeně, ale přitom

„Další pán na holení?“

Mladíci dostali strach,

útěk. Blížil se večer. Vic

televize na pizzu, kterou si

sedmá hodina, když

zvonek. „Pizza je tu.“ řekl

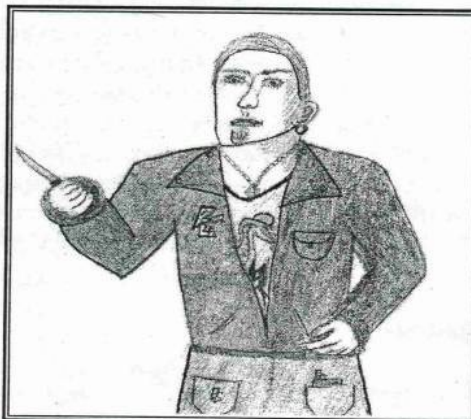
peněženku, zaplatím.“ „Jistě, jistě.“ utíkal do kuchyně, zatímco jeho starší brácha otevřel dveře. „Dobry

den.“ pozdravil. „Dobry den. Tady je ta pizza. Dělá to čtyři libry a čtyřicet pět pencí.“ „Tady máte pět

liber a drobné si nechte.“ „Díky pane a nashle.“ „Nashle.“ řekl Vic a zavřel dveře. V tu ránu byla cítit

vůně slaniny po celém bytě. Podíval se na Billa, který se oblizoval a mrkl na něj. „Pusťme se do toho.“

zajásali oba dva.

doufajíc, že se lekne a uteče,

Bena našťvalo ještě víc.

odhodlán bojovat pěstmi.

Vic ho bez milosti kopl do

k zemi. Když se po chvílce

znovu, ale minul. Victor se

hlavu a dal mu kolenem do

a zůstal ležet v bezvědomí.

mládence, kteří ho sledovali

vystrašeně.

zeptal se s klidem Victor.

popadli Bena a dali se na

s Bille čekali v obýváku u

objednali. Zrovna odbíjela

poslůček zazvonil na

spokojeně Bill. „Přines mi

Jiří Švadlena

Dvoutměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly
• Náklad tohoto výtisku je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka
Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála • Dětskou redakční radu tvoří tito žáci
z předmětu Tvorba časopisu: Kateřina Lachmanová, Petra Pocklanová, Lada Řezáčová, Marek Pavle,
David Štekr, Vilém Vaněk, Filip Zajíc a dobrovolníci z osmé třídy Adéla Dolinská, Ondra Budvesel
a Jirka Švadlena.

Střípky z MŠ

PODZIMNÍ RADOVÁNKY VE ŠKOLCE

Zabarvené listí a sychravé počasí patří k podzimu stejně jako „Bramborový den“ a „Drakiáda“ k podzimním radovánkám dětí z Mateřské školy Povrly. Ve čtvrtek dne 3. 10. se bříška dětí plnila a možná také přeplnila na ohni pečenými a máslem maštěnými bramborami. Děti si na nich velmi pochutnaly a mimo jiné zjistily, že i obyčejná brambora je výborný materiál ke kreativnímu tvoření. Včetně tiskání bramborových razítek si děti vyzkoušely navlékat také bramborové korále a vyrobit si bramborového krále. Podzimní atmosféru, která ve školce zavládla, doprovázela „Výstava dráčků“ - a to nejen těch koupených, ale také vyrobených. Pouštět draky jsme se vydali ve dnech, během kterých mělo počasí nejspíš žertovnou náladu a měnilo se každou chvíli. Děti si však užily větrík, deštík i malý kousek sluníčka. Draci létali sem a tam, vysoko i kousek nad zemí, ale především splnili to nejdůležitější - i letos vykouzlili dětské úsměvy od ucha k uchu.

Káťa Trsková

USPÁVÁNÍ BROUČKŮ

Dne 7. listopadu se v prostorách mateřské školy sešli berušky, čmeláčci, motýlci, komáři a jiní broučci z rozmanitého hmyzího světa na 8. ročníku „Uspávání broučků“. Přinesli si s sebou lampionky a společně v průvodu svítili těm opravdovým broučkům na cestu do postýlek. Jako poslední ulehly světlušky, které nám na svých křídélkách přinesly poklad. Ten jsme si však museli najít sami, schovaly nám ho totiž na zahrádce. Další „poklad“ na nás čekal v kuchyni - řízečky jsme ocenili všichni. „Svátovo divadlo“ nám zahrálo pohádku „O broučkovi“ a my všichni už víme, co se stane, když je takový malý svatojánský brouček neposlušný! Na závěr večera i děti ulehly do postýlek. Některé do těch svých a některé do školkových - takové spinkání ve školce je totiž velká legrace.

